

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Clara Et Praeclara Methodus Parandæ Eloquentiæ,
Secundùm Doctrinam & Præcepta Cypriani Soarii è
Societate Jesu, Ad Captum Et Praxim Faciliorem
Accommodata**

Worpitz, Georg

Coloniæ Agrippinæ, 1700

§. I. Modus dilatandi syllogismum Oratoriè.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68908](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68908)

stravit P. Radau in Oratore suo Extempo-
 raneo: secutus est P. Sigism. Lauxmin in Praxi
 Oratoria. In defectu horum servire poterunt
 sequentia, in quibus etiam aliquid ex mea
 praxi adjiciam. Solùm verò hîc ponetur mo-
 dus dilatandi syllogismum, & enthymema,
 tum quòd reliquæ argumentationes rariùs
 adhibeantur, tum quòd modus eas dilatan-
 di ex his desumi possit.

S. I. *Modus dilatandi syllogismum
 Oratoriè.*

Postquam igitur quæstionem instituisti,
 inveni rationem & argumentum, ex argu-
 mento, argumentationem v. g. syllogismum
 confice, tum singulas ejus partes extendè, &
 dilata v. g. sit quæstio: an amicus obvius sit
 salutandus? ratio occurret, quia de ejus con-
 spectu gaudeo: hinc formo syllogismum mo-
 do suprâ explicato, & erit iste: qui de alicujus
 conspectu gaudet, par est, ut illum salutet;
 sed ego de tuo gaudeo, ergo te saluto. *Ora-
 toriè* sic exponetur.

Major. Nunquam facundior sermo, aut
 magis diserta fluit oratio, quàm cū gaudio,
 & effectu perorandum est, Magne Præsul.

Minor. Fateor id equidem, tantoque certio-
 ribus argumentis profiteri cogor, quanto
 majore animi sensu, & minùs vulgari lætitiâ,
 ab aspectu tuo exortâ, ad hanc confessionem
 impellor. *Complex.* Salve igitur charum mihi
 pectus nectam voce, quàm animo salu-

138 De Tractatione seu deduct. &c.
tatus me tuum agnosce, tuumque in posterum esse velis, jubeasque.

Idem fusius.

Major. Quoties gratissimi hospitis, nobis amicissimi obtingit adventus, cum lætitiis animatus repleamur, non valemus tripudii nostri magnitudinem comprimere, quin exterius signis affectum nostrum expromamus, pedes in occursum, manus in amplexus, os in oscula, linguam in salutem & aggratulationem effundentes. *Minor.* Quidni verò lætitiis & ego totus incedam, quem tua dulcissima præsentia postliminio recreat, vultusque amænissimus rursus florere, ac vigere facit; es enim ille, qui animæ meæ delitium, ac pars altera vitæ meæ, sinè quo degere tædium, cum quo vivere voluptas est, *Completio.* Ave igitur amice mihi charissime hospes dulcissime; en tibi me amoris tuo totum sacro, consecroque: jube quidquid libuerit, impera, ad omnia me tibi paratum promptumque semper es reperturus.

Exemplum aliud.

Sit quæstio an quidpiam ab alio petere debeam: *ratio* quia olim expertus sum, eundem in me beneficum: ex hac forma syllogismum: cujus in aliis casibus experti sumus benevolentiam ab eo ut petamus, quibus egemus, meritò audemus. *Minor* sed tuam expertus sum. *Compl.* ergo petere audeo.

Ora-

Oratorie sic efferetur.

Major. Multa sunt, quæ alios audaces faciunt, atque ad implorandam beneficam opem, accendunt animos; nullus tamen certiore spe gratiam aucupatur quam ejusdem experimentis provocatus. *Minor.* Is ego sum profectò, qui me tum præsidis tuæ beneficentiæ, tum parentiæ auxiliis auctum, non modò memoriâ, verùm maximè beneficiorum usu experior. *Conclusio:* quidni igitur, non meæ dignitatis, aut meriti, sed tuæ gratiæ beneficentiæ consilio fretus, præsentî necessitati opem implorem? quidni de optimo, optima sperem? hic portus diu jactatæ spei esto, quam non dubiè firmabis, si in casu N. consilio tuo (vel auxilio subveneris,) gratum beneficiorumque memorem, dum vixero experturus.

§. II. *Triples monitum.*

I. Ne nimum scholare artificium redeat oratio; cavendum, nè Major ducatur à vocibus: Quicumque, quisquis, unusquisque &c. quod ut fiat, observamajorem occultius à prædicato, quam subjecto deduci v.g. in hac sententia: quicumque est liberalis est laudandus: *liberalis* est subjectum, *laudandus* prædicatum: ab hoc melius ordieris hoc modo: Ea quidem est omnis virtutis dignitas, quæ jure optimo lau-